

SALUDAR ÉS UN DRET; no fer-ho també. La salutació requereix de bona voluntat, però també es converteix en una sana necessitat. Saludar és adreçar-te a algú, interessar-se, fer-lo present. Retornar la salutació és un acte de bondat, agraïment i companyia. Saludar i ser saludat és conuiu, formar part d'una mateixa societat, mostrar respecte, consideració i educació. Un senzill gest com aquest converteix coneguts i desconeguts en protagonistes d'un instant.

En això siguem magnànims o qualsevol debat sobre educació ja el tenim perdut.

Però davant l'augment de l'oblit del civisme més bàsic que estem vivint o la negació de la salutació més protocol·lària, aquest dret hauria de passar a la columna del deure. En un país tan legalista com el nostre, on corren temps d'una grogleria cada cop més present, convindria generar jurisprudència sobre l'obligació del compliment més bàsic dins el cerimonial social. No imagino una llei sense sancions, ja ens coneixem, però també existirien exempcions

justificables i atenuants lògics. No deixem que la regulin. Fem espontània la forma deferent en què una persona fa notar a l'altra, o d'altres, la seva presència. No saludar és negar-nos la pròpia existència en lloc i moment. Ens converteix en fantasmes dels que, en marxar, tan sols en resta l'ectoplasma, aquella substància tova, viscosa i habitualment desagradable al tacte. I el pitjor de la nostra actitud és convertir als altres, sense el seu consentiment, en espectres inexistents o falsos, en éssers invisibles mereixedors de similar ignomínia.

Ara bé, el menyspreu no és propietat de qui pren la davantera. Un munt de salutats són incapaços de retornar un bé tan preu-

at. Ignorar haver estat saludat és gairebé tan mesquí, o més, com no haver agafat la iniciativa; és obviar la visió de l'altre, però fins i tot la parla. Ni el veiem ni l'escoltem.

Així que, saludem collons! És fàcil: bon dia, bona tarda, bonà nit, hola... Saludem anant pel carrer, entrant a plaça, per les voreres. Saludem a l'entrar en botigues, escoles o saunes. Saludem a coneguts i desconeguts, quan arribem o marxem. Saludem-nos quan ens creuem, quan coincidim. Saludem com a valor individual, com a vàlua col·lectiva. La gent gran deia: "S'ha de saludar de més que de menys". En això siguem magnànims o qualsevol debat sobre educació ja el tenim perdut.

La pregunta

¿Son necesarias las obras de la calle Girona?

ANTONY LARREA 18 años, Canovelles

"Ahora mismo más bien me parecen una molestia, sobre todo por temas de desplazamiento. Quizás en el futuro notemos alguna mejora".

CARLOS MEJÍA 18 años, Canovelles

"Quizás cuando estén acabadas, toda la calle estará mejor, pero ahora mismo son un estorbo".

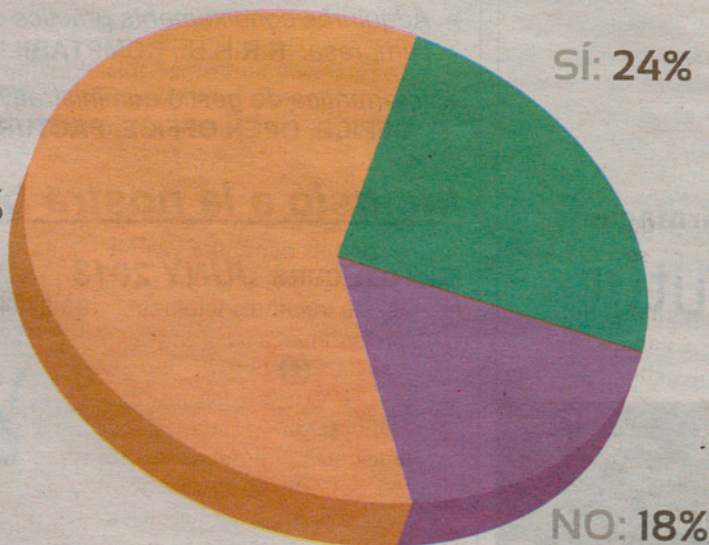
ANNA MARIA COSTA 57 años, Granollers

"No. Tal y como están las cosas, sería mejor ahorrar este dinero y destinarlo a la gente que lo necesita".

NS/NC: 58%

Encuesta: Oriol Serra
Fotos: Xavier Solanas

Encuesta realizada a 100 personas escogidas al azar en las calles de Granollers el pasado martes, 14 de mayo de 2013.

Contra l'exclusió social: Renda Garantida de Ciutadania

Si col·lectivament no fem res per evitar que les persones sense feina i sense prestacions visquin en la marginalitat i la pobresa, podem dir que realment som una societat democràtica? Des de Joves d'Esquerra Verda del Vallès Oriental diem que no, que la democràcia no podrà ser plena mentre hi hagi ciutadans que visquin exclosos de la societat per raons econòmiques. Creiem que la societat no pot mirar cap a una altra banda mentre avui a Catalunya un de cada cinc catalans viuen per sota els llindars de la pobresa, 120.000 llars no tenen cap tipus d'ingrés i de les 900.000 persones aturades només 441.000 tenen algun tipus de prestació econòmica per atur.

Pensem que la situació actual d'extrema necessitat social reclama mesures per part dels poders públics per garantir un mínim digne per viure. I creiem que la millor eina és la Renda Garantida de Ciutadania. Aquesta renda garanteix un mínim vital, 664 €/mes, a aquelles persones que tinguin ingressos inferiors a aquesta mateixa quantitat, que és l'Indicador de Rendes de Suficiència de Catalunya, recollit a l'Estatut d'Autonomia.

En conseqüència, donem suport a les entitats, sindicats i partits polítics que formen part del grup promotor de la Iniciativa Legislativa Popular (ILP) per una Renda Garantida de Ciutadania. Es tracta de recollir quantes més signatures millor (amb un mínim de 50.000), per avalar una iniciativa de llei al Parlament que estableixi aquesta renda que ha de garantir els mínims vitals a tota la ciutadania. Per aconseguir-les, Joves d'Esquerra Verda estarem presents als tenderols d'ICV a les places de la comarca per convèncer la ciutadania de la urgència d'aquesta iniciativa i de la necessitat d'aconseguir el major suport popular possible.

Demanem aquest gran suport popular perquè sabem de les traves que ha posat i posarà el govern de CIU a la Generalitat. Perquè sabem que la dreta considera l'exclusió social com una problemàtica individual i no com una conseqüència d'una estructura social i econòmica que exclou els més dèbils. Nosaltres rebutgem la culpabilització de la població que viu per sota els llindars de la pobresa i volem dignificar aquestes persones, víctimes del model econòmic actual, atribuint-los una renda que és un dret recollit a l'article 24.3 de l'Estatut d'Autonomia, que diu: "les persones o famílies que es troben en situació de pobresa tenen dret a accedir a una Renda Garantida de Ciutadania que els asseguri els mínims d'una vida digna".

En definitiva, Joves d'Esquerra Verda del Vallès Oriental, creiem que la societat no pot permetre que una part d'aquesta visqui en la pobresa. Per tant, encoratgem la ciutadania a signar la ILP i a fer pedagogia perquè siguem tants que plantejem aquesta demanda, que el Govern de la Generalitat no pugui negar-se a garantir la dignitat de tota la ciutadania. Per a més informació: www.rendagaranti-ciudadana.net

Arnau Fornés
Joves d'Esquerra Verda del Vallès Oriental. www.joves.cat

Arnau Fornés